

Cantonigròs. El fred seguia sent molt intens i la roba se'ls hi començava a encarbonar. Pararen un cotxe d'uns caçadors, aquests baixaren lentament els vidres, dos individus xops!, amb molt poca llum de carbur als seus cascs!, a les dues de la matinada! pelats de fred!, on aneu?, preguntaren, a Tavertet!, respongueren, (...??...). Sense creure-s'ho del tot els indicaren el camí i els desitjaren que no es perdessin. Al cap de més de 10 km de caminar de nit, ja sense llum i esgotats arribaren a Can Novelles, on els esperàvem la resta de companys, molt atemorits i nerviosos en veure que eren altes hores de la matinada i encara no havien arribat." Potser aquest relat semblava extret d'una llegenda o d'un llibre de comptes, però és del tot cert. Potser sigui l'anècdota que, entre tantes que podríem explicar, recordarem amb més intensitat. Van ser moments, per a tots, d'incertesa en el pas de les hores i de joia desfermada en els darrers instants.

Ja des dels primers moments, la nostra intenció era la d'informar a l'alcaldia i a la gent del poble dels nostres progressos dins la cavitat, dels treballs que fèiem i de l'interès que tindria aquesta cova quan s'escampés la notícia públicament. Així doncs decidírem no aixecar la llebre i esperar a que els treballs estessin molt més avançats.

Els mesos anaren passant i noves galeries i racons anàvem explorant i descobrint. Cada dia que passava ens fèiem la mateixa pregunta, com s'ha pogut formar una cavitat d'aquestes característiques en un terreny tant impermeable com és el gres? En aquells moments en el GIEG no teníem cap expert en hidrogeologia i va ser llavors que contactàrem amb uns companys de la veïna població de Sabadell i un de Barcelona, especialistes en la matèria, perquè ens ajudessin a portar a terme l'estudi de la cavitat. Van fer un treball molt extens tot emprant una metodologia rigorosíssima que va portar a publicar els articles de la Cova del Serrat del Vent, a diferents revistes de marcat caràcter científic i a presentar ponències en diverses reunions i congressos

especialitzats. També comptàrem amb l'ajuda d'un bioespeleòleg del Museu de Ciències Naturals de Barcelona que feu un estudi sobre la fauna cavernícola d'aquesta nova cavitat.

Així doncs, amb els resultats de tots aquests treballs força avançats, la topografia quasi acabada i el reportatge fotogràfic acabat, acordàrem fer una nota de premsa i esbombar aquesta notícia per premsa, ràdio i televisió. Fou espectacular. Els diaris varen donar la notícia com a un gran descobriment espeleològic de caràcter mundial. La ràdio se'n feu ressò i fins i tot la TV estatal, llavors no existien les televisions locals, van demanar-nos per venir a filmar una part de la cova. Al cap de pocs dies diverses cadenes de televisió emetien imatges de la notícia, inclosa la 1ª cadena de TV estatal pel "Telediario" de la nit.

L'11 de juliol de 1980, al cap de quasi un any d'intensos treballs i d'haver extret ja algunes conclusions, es presenten en públic els primers resultats i fotografies de la Cova del Serrat del Vent al Museu de Granollers. Una Sala d'actes plena de gom a gom per una munió de socis de l'entitat, amics, autoritats locals i també les de Tavertet, espeleòlegs de diferents grups i membres del mateix GIEG que no es van voler perdre aquest esdeveniment que va aixecar tanta expectació, sobretot en el món espeleològic. El GIEG de l'AEG presentava a Granollers una nova cavitat, la Cova del Serrat del Vent, que esdevenia, amb els seus 3216 metres de recorregut i 175 metres de desnivell, la cavitat més llarga del món excavada en gresos i la quarta mundial en profunditat. A més era la segona cavitat més llarga de Catalunya.

A partir de llavors es va portar a terme un reportatge fotogràfic més a fons de la cavitat per a poder realitzar un audiovisual sobre la cavitat. Durant més d'un any aquest es va projectar per multitud de diversos centres excursionistes d'arreu de Catalunya.

Ja amb més tranquil·litat i amb períodes d'exploració molt més prolongats, l'any 1985, en el decurs d'una reexploració en un tram de les galeries superiors,

Acte de lliurament de la fotografia de record en commemoració del 25è aniversari, al Museu de Tavertet.
Foto: Carmina Gascon